

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Papp Géza ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű és III. rendű felpereseknek, a dr. Kertész Gusztáv ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. október 21. napján meghozott, 6.P.24.734/2006/19. számú ítélete ellen, az I-III. rendű felperesek részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja.

Egyetemlegesen kötelezi az I-III. rendű felpereseket, hogy az államnak külön felhívásra fizessenek meg 63.000 (hatvanháromezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az I. rendű felperes és az alperesek között létrejött letéti szerződések színlelt voltak miatt semmisek. Kérték az eredeti állapot helyreállítását is.

Az alperesek először a kereset elutasítását kérték, utóbb azonban a felperesek tényállításait nem vitatták és a keresetet elismerték.

Az elsőfokú bíróság a szerződés érvénytelenségét megállapította, egyetemlegesen kötelezte a felpereseket, hogy az eredeti állapot helyreállítása címén fizessenek meg az alpereseknek 39.000.000 forintot és annak 2005. december 21-től járó kamatait, valamint 900.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint az alperesek nem pénzletétet helyeztek el az I. rendű felperesnél, hanem kölcsönt adtak a felpereseknek. A kölcsönadás 2005. december 21-én történt, és a kölcsönösszeg 41.000.000 forint volt. A felek a letéttel a kölcsönszerződést leplezték, ezért a jogviszonyukat a kölcsön szabályai szerint kell elbírálniuk. A kölcsönadást követően kiállított okiratokban feltüntetett különböző összegek nem újabb kölcsönösszegek voltak, hanem a kölcsönösszeg időközi tőkésített kamatai. A felperesek részteljesítésének elszámolása folytán a felperesek fennálló tartozása 39.000.000 forint és annak 2005. december 21-től járó kamatai, amit a felperesek a Ptk. 237. §-a alapján az eredeti állapot helyreállítása címén kötelesek megfizetni. A felperesek teljes mértékben pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperesek perköltségeit is megfizetni.

A felperesek fellebbezésükben az első fokú ítéletnek a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezése megváltoztatását kérték akként, hogy az ő perköltségben való marasztalásuk mellőzését és az alperesek perköltségfizetésre való kötelezését kérték.

Azzal érveltek, hogy az elsőfokú bíróság lényegében a keresetüknek megfelelő döntést hozott, ezért ők lettek pernyertesek. Az alperesek a perre okot adtak és a keresetet az első tárgyaláson nem ismerték el nyomban, hanem annak elutasítását kérték.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Fővárosi ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

A Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár bíróság előtt, akár bíróságon kívül merül fel. A Pp. 8. § (5) bekezdésének értelmében azt a felet, aki felesleges költségeket okoz, pernyertességre, pervesztességre tekintet nélkül, a költségek megtérítésére kell kötelezni.

A Pp. 123. §-a szerint számadási kötelezettség, illetve számadás helyességének megállapítása iránti perek kivételével megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a két megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

Megállapítási keresetnek nincs helye, a megállapítani kért jogára a fél az ellene indított perben védekezésésként hivatkozhat. Mivel az alaptalan igény érvényesítése az alaptalan vagy jogszerűtlen igényt érvényesítő fél által indított perben kifogással meggátolható, a felperesnek az alperessel szembeni jogai megóvása érdekében megállapítási keresetre nincs szüksége.

A felperesek arra, hogy a letéti szerződéssel kölcsönt leplezték és, hogy a kölcsönösszeg nem az utóbb kiállított okiratokban feltüntetett összeg volt, hanem az már kamatokat is tartalmazott, az alperesek által esetleg ellenük indított perben védekezésésként is hivatkozhattak volna. A megállapítási keresetnek tehát adott esetben nem voltak meg a Pp. 123. §-ában megszabott feltételei. Az elsőfokú

bíróság a megállapítási keresetnek ennek ellenére helyt adott és az ítéltábla a fellebbezés hiányában az ítélet e rendelkezését nem érinthette. A perköltség vonatkozásában azonban a felesleges megállapítási kereset indításának jogkövetkezményeit levonhatta. A felperesek a felesleges perléssel kapcsolatos költségeik megtérítését nem követelhetik, mert azok a célszerű pervittel kapcsolatos költségnek nem tekinthetők. Az alpereseknek pedig felesleges költségeket okoztak, amit megtéríteni kötelesek.

A kifejtettkre tekintettel az ítéltábla az első fokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alpereseknek a fellebbezési eljárásban megtérítendő költsége nem keletkezett, ezért a perköltségviselésről nem kellett határozni.

Mivel a fellebbezési eljárásnak a perköltség önálló tárgya volt, a felperesek a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az első fokú perköltség után számított le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket kötelesek az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. március 27.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró